

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Jany Zvěřinové a Ing. Jiřího Hlavsy v hlavním líčení konaném dne 20.5.2013 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], OSVČ, trvale bytem [adresa obžalovaného],

uznává se vinným, že

1)

ačkoli se na základě notářského zápisu ze dne 18. 12. 2008 stal jediným společníkem a jednatelem obchodní společnosti NOVENTA, s.r.o., IČ: 26942305 (D IČ: 26942305), se sídlem do 10. 6. 2009 na adrese Ujčov 62, od xanon-692x se sídlem Tábor, nám. Fr. Křížika č. 348, nepodal, ani nezajistil podání přiznání k dani z přidané hodnoty tehdejšímu místně příslušnému správci daně – Finančnímu úřadu Bystřice nad Pernštejnem za zdaňovací období prosinec 2008 a leden 2009 a neučinil tak ani po opakovaných výzvách správce daně, přestože v rozhodném období prodala společnost Noventa, s.r.o. technologické vybavení lihovaru v Ujčově společnosti MIRO TRADE, s.r.o., IČ: 28472501, se sídlem v Praze 5, Petržilkova 2570/2, a to na základě faktury č. 2008 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 16. 12. 2008 se základem daně 5.152.000 Kč (DPH ve výši 978.800 Kč) a dále na základě faktury č. 2009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění 10. 1. 2009 se základem daně 4.158.000 Kč (DPH 790.020 Kč),

a dále v přiznáních k dani z přidané hodnoty za měsíce únor a březen 2009 nezahrnul do příjmů prodej hnojiv společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., IČ: 25883267, se sídlem Šenov, Václavovická 145, uskutečněný na základě vystavených faktur č. 2009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 12. 2. 2009 se základem daně 274.262,20 Kč (DPH 52.109,82 Kč), číslo 2009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 12. 2. 2009 se základem daně 317.199,63 Kč

(DPH 60.267,93 Kč), č. 2009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 17. 2. 2009 se základem daně 314.045,29 Kč (DPH 59.668,61 Kč) a faktury č. 2009 s datem uskutečnění zdanitelného plnění dne 23. 3. 2009 se základem daně ve výši 153.716,40 Kč (DPH ve výši 29.206,12 Kč)

a uvedeným jednáním zkrátil svou daňovou povinnost na dani z přidané hodnoty za období prosinec 2008 až březen 2009 o částku celkem 1.970.152,48 Kč, a to ve vztahu k České republice, zastoupené správcem daně Finančním úřadem v Bystřici nad Pernštejnem,

2)

v době nejméně od 16. 6. 2009 do 25. 2. 2011, jako jednatel obchodní společnosti NOVENTA, s.r.o., IČ: 26942305, DIČ: CZ26942305, se sídlem nám. Fr. Křížáka 348, Tábor, nevedl, ani nezajistil vedení účetní evidence společnosti, jejímž byl statutárním orgánem, a neučinil ničeho, aby zajistil a navázal na evidenci vedenou v předchozím období, případně provedl rekonstrukci účetnictví a zapokračoval v jeho vedení, čímž jednal v rozporu s ustanovením § 35 odst. 6 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a správci daně tak znemožnil řádné vyměření daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008 a 2009 podle řádně a průkazně vedené účetní evidence,

tedy

ad 1)

- zkrátil daň a způsobil takovým činem značnou škodu,

ad 2)

- nevedl účetní knihy sloužící k přehledu o stavu hospodaření a majetku nebo k jejich kontrole, ač k tomu byl podle zákona povinen,

čímž spáchal

ad 1)

- trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., tr. zákona, účinného do 31.12.2009 (níže jen, trestního zákona),

ad 2)

- zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, účinného od 1.1.2010 (níže jen, trestního zákoníku),

a odsuzuje se

za tyto a sbíhající se trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 31.8.2011, č.j. 13 T 197/2010 – 297,

podle § 148 odst. 3 tr. zákona za užití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v délce 4 (čtyři) roky nepodmíněně.

Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zákona za užití § 39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti a družstva na dobu 5 (pět) let.

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 31.8.2011, č.j. 13 T 197/2010 – 297, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obžalovaného], slyšení byli svědci [příjmení] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno]

[příjmení], [jméno] [jméno], [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Podle § 211 odst. 6 tr. řádu byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Provedeny byly důkazy listinné, a to předložené obžalobou, obhajobou i opatřené soudem. Jejich podstatné náležitosti jsou citovány níže.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] k bodu 1 obžaloby uvedl, že přiznání k dani z DPH podával za zdaňovací období prosinec – leden 2009 osobně na Finančním úřadě v Bystrici nad Pernštejnem. V inkriminované době byl jednatelem společnosti NOVENTA, s.r.o., kdy 100% obchodního podílu společnosti koupil od svědka [příjmení] [příjmení]. Když společnost kupoval, nebylo mu účetnictví společnosti předáno, neboť svědek [příjmení] právě do dubna 2009 zpracovával daně z přidané hodnoty, proto bylo účetnictví [anonymizováno] [příjmení] předáno svědku [příjmení], nikoli jemu. Protokol o převzetí účetnictví je sice součástí spisu, ale obžalovaný fakticky účetnictví nepřevzal. [anonymizováno] [příjmení] se svědkem [příjmení] [příjmení] vedl účetnictví firmy, spolupracoval na tomto i svědek [jméno] [příjmení], daňový poradce. Společnost NOVENTA, s.r.o., zakoupil obžalovaný proto, že byla držitelem oprávnění k výrobě lihu. Výrobu lihu však obžalovaný nerealizoval. Společnost NOVENTA, s.r.o., neměla v této době žádná zdanitelná plnění, nevyvíjela žádnou ekonomickou činnost, v prosinci se pouze realizoval prodej nemovitostí spol. MIRO TRADE s.r.o., resp. prodej hnojiv společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., avšak nikoli v režii obžalovaného, vše řešil [anonymizováno] [příjmení]. Toho obžalovaný vybavil plnou mocí. Podpis na fakturách, vystavených společností NOVENTA, s.r.o., není podpisem obžalovaného. Obchod s hnojivy společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., byl zahájen v polovině roku 2008 a dokončen byl v lednu nebo únoru 2009 DPH z této transakce byla zahrnuta v daňovém přiznání (které předal v srpnu 2009 finančnímu úřadu). Přiznání za prosinec 2008 a leden-duben 2009, vypracoval účetní firmy, svědek [příjmení] [příjmení], spolu se svědkem [příjmení] [příjmení]. Účetnictví samotné vedl svědek [příjmení]. [jméno] [příjmení] neuděloval obžalovaný po převodu obchodního podílu firmy NOVENTA, s.r.o. novou plnou moc, v platnosti zůstala původní plná moc. Svědek [příjmení] měl účetnictví u sebe. Chtěli si je s obžalovaným předat mezi sebou, ale bohužel jej v roce 2009 převzal [jméno] [příjmení] (jenž jezdil často do Prahy a svědka [příjmení] bylo obtížné kontaktovat), a nežli stihl [příjmení] účetnictví obžalovanému předat, v prosinci 2010 tragicky zemřel. Po účetnictví obžalovaný pátral, ale vše se ztratilo, včetně elektronické zálohy, kterou svědek [příjmení] [příjmení] předal na DVD. Obžalovaný má povědomost o tom, jaké jsou povinnosti jednatele společnosti týkající se vedení účetnictví. Na pozici jednatele společnosti skončil v roce 2011. Daňová přiznání za prosinec 2008 – duben 2009 podával dne 26.8.2009, jak je uvedeno na podacím razítku na přiznáních, založených ve spise, přímo na finančním úřadě v Bystrici nad Pernštejnem osobně. Z Tábora s ním jeli svědci [příjmení] z [obec] a [jméno] z [obec], kteří toto mohou dosvědčit.

K bodu 2 obžaloby obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] připustil, že účetnictví firmy nevedl. Vlastnil firmu jenom, ve smyslu právním,“ po březnu 2009 nebyla společností NOVENTA, s.r.o., vystavena žádná faktura, o které by věděl. Má povědomost o zákoně o účetnictví a o tom, že je nutno podávat daňové přiznání, i když společnost nevykonává obchodní činnost.

Svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] soudu uvedl, že vedl účetnictví firmy NOVENTA, s.r.o., od roku 2004, tedy od doby jejího vzniku, až do prodeje společnosti obžalovaného. Posléze vedl účetnictví po dohodě s [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] i nadále. Spolupráci pak následně, po vzájemné dohodě ukončili. Účetnictví vedl i počátkem roku 2009, tzn. do dubna nebo května 2009. Účtoval vždy podle dokladů, následně výkaznictví předával osobám, které byly zodpovědné, v tomto případě obžalovanému [celé jméno obžalovaného]. Doklady do účetnictví přebíral od obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Některé byly v lihovaru Ujčově, případně mu přišly poštou. Předpokládá, že v rámci prodeje společnosti předával [anonymizováno] [příjmení] obžalovanému účetnictví, resp. ví o tom, že mu bylo předáno. Svědek připravoval celou

složku, u předání však přímo přítomen nebyl. Rok 2008 tehdy ještě nebyl účetně dokončen, rok 2007 a starší již ano. Tento předával [anonymizováno] [příjmení] a dále zpracoval počátek roku 2009. Pro účetnictví si následně přijel, po dohodě s obžalovaným, nějaký pán, jmenoval se [příjmení] nebo [příjmení], kterému svědek účetnictví předal. Nijak se mu nelegitimoval. Dále již svědek neověřoval, jestli onen [příjmení] předal účetnictví obžalovanému. Onoho pana [příjmení] svědek neznal. Svědek [jméno] [příjmení] byl daňový poradce, v některých záležitostech měl generální plnou moc, často spolupracovali. Svědek [příjmení] [příjmení] účtoval podle faktur, týkajících se prodeje technologického vybavení lihovaru spol. MIRO TRADE s.r.o., tedy je měl sám k dispozici. Neví, zda bylo řádně a včas podáno příznání k DPH týkající se prodeje technologie společnosti spol. MIRO TRADE s.r.o., bylo však zpracováno a předáno obžalovanému. Svědek sám daňová příznání nepodával, není odpovědný za daňový subjekt. Příznání k DPH za žalované období předal obžalovanému, svědek již neověřoval, zda jej podal. Veškeré faktury, pokud je měl k dispozici, by zaúčtoval, pokud by nebyly zcela chybné. Svědkovi byly předestřeny faktury na č.l. 80 až 92 spisu, kdy uvedl, že žádné vady nevykazují, zaúčtoval by je. Ve firmě nevystupoval jako společník, byl pouze účetní. S [anonymizováno] [příjmení] měl smlouvu o své činnosti. Generální plná moc, kterou měl svědek [příjmení], se nevztahovala na obchodní činnost, byla to generální plná moc z hlediska daňového.

Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] vypověděl, že obžalovanému [celé jméno obžalovaného] prodal v prosinci 2008 100% obchodního podílu ve společnosti NOVENTA, s.r.o., jednatelem se stal obžalovaný k 18.12.2008. Předali si protokolárně i účetnictví, ale u sebe si jej nechal [anonymizováno] [příjmení] s tím, že dokončí některá daňová příznání. [anonymizováno] [příjmení] potom vše předával nějakou formou obžalovanému. Firmu svědek provozoval jako jednatel čtyři roky před prodejem, vyráběli surový kvasný, příp. denaturovaný líc a provozovali pěstitelské pání. Společnost vlastnila pozemky a budovy, které souvisely bezprostředně s výrobou, a dále technologické vybavení. Technologické vybavení, resp. nemovitost s částí technologického vybavení, v prosinci 2008 firma prodala společnosti MIRO TRADE s.r.o. Jak příjmy z prodeje technologického vybavení lihovaru společnosti MIRO TRADE s.r.o., tak příjmy z prodeje hnojiv společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., byly zahrnuty do daňového příznání k DPH. To zpracoval [anonymizováno] Firma NOVENTA, s.r.o., byla tehdy měsíčním plátcem, příznání k DPH ale nebyla zpracována ve lhůtě. Proč nebylo daňové příznání podáno v zákonných lhůtách, tedy pokud jde o prosinec 2008, do 25.1.2009, a poté, v roce 2009, kdy firma přešla čtvrtletního plátcovství, do 25.4.2009, svědek neví. [anonymizováno] [příjmení] je zpracovával a svědek je obžalovanému předával až v květnu 2009, jednalo se o příznání za prosinec 2008, leden 2009, únor-duben 2009 a květen 2009. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tedy ve stanovených lhůtách daňové příznání neměl k dispozici. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] svědkovi posléze sdělil, že daňová příznání podával v Bystrici nad Pernštejnem, kde byl původně místně příslušný finanční úřad. Pokud jde o podpisy na fakturách za prodej technologického vybavení lihovaru v Ujčově spol. Miro Trade s.r.o. na č.l. 239 a násl. spisu, podpis na faktuře na č.l. 239 spisu není svědka. Neví, či to je podpis. O oné faktuře ale svědek věděl. První fakturu vystavil 16.12.2008, tzn. předtím, než se obžalovaný stal jednatelem firmy NOVENTA, s.r.o. Druhou fakturu nevystavoval, ale ví o tom, že se MIRO TRADE s.r.o., rozhodl na začátku ledna zařízení koupit. O zápočtu za pohledávkou ví, jednalo se o dlouhodobou půjčku, peníze byly půjčené od zahraničního subjektu a MIRO TRADE s.r.o., závazek převzal s tím, že mu zůstala technologie, areál atd. O faktuře, která byla podepsána dva dni předtím, než se stal obžalovaný jednatelem, tedy o prodeji za 4.000.000 Kč, obžalovaný věděl. Neví, kdo ty faktury podepisoval, jeho podpis to není. Byl zmocněn k činnostem, kterými by se plynule navázalo na činnost původního subjektu, tzn. měl organizačně zajistit, aby firma řádně přešla pod správcovství obžalovaného. První část obchodu s MIRO TRADE s.r.o., podepisoval, druhou ne. Pokud se týká prodeje hnojiv společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., pak doklady nepodepisoval. Nemá povědomost o tom, zda je osoba pana [příjmení] spojena s touto společností, s ním konzultoval daňové doklady. Nejednal s ním jako se zástupcem této společnosti v ČR.

Svědék [jméno] [příjmení] uvedl, že je zástupcem společnosti D, a.s., která zakoupila přes kontakt realitní kanceláře lihovar s vybavením, a který v současné době provozuje. V červenci 2010 byl již předsedou představenstva společnosti D, a.s. Lihovar zakoupili od společnosti MIRO TRADE s ., kterou zastupoval svědek [příjmení] [jméno] a dále od svědka [příjmení] [příjmení]. Realitní kancelář jej kontaktovala v polovině roku 2010 a během tří měsíců realizovali koupi. O prodeji vybavení lihovaru spol. NOVENTA, s.r.o. společnosti MIRO TRADE s ., nemá svědek žádné informace. Účetnictví spol. NOVENTA, s.r.o. neviděl, obžalovaného nezná.

Svědék [jméno] [příjmení], jednatel společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o., uvedl, že byl v únoru a březnu 2009 jednatelem společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o. Kupovali od spol. NOVENTA, s.r.o., hnojivo. Za společnost NOVENTA, s.r.o. s nimi jednal [anonymizováno] [příjmení]. Jednali občas i s [anonymizováno] [příjmení]. S obžalovaným nejednal, toho viděl u výsledku u soudu poprvé. Svědkovi byla na č.l. 86 spisu předestřena zpráva Finančního úřadu Ostrava 1, pátý odstavec zdola, z níž vyplývá, že měl jednat též s obžalovaným. Uvedl, že jeho firma realizuje roční obrat jednu miliardu korun, nemůže se přesně vyjádřit k tomu, jestli s obžalovaným jednal, ale v jednací síni jej každopádně nepoznává. Kupní smlouvy za IMPEX TRADE CZ, s.r.o., podepisoval s vysokou pravděpodobností svědek sám. Podpisy na smlouvách o prodeji hnojiv jsou jeho, za firmu NOVENTA, s.r.o. jednal s [anonymizováno] [příjmení]. Neví, kdo smlouvy podepisoval, ale když je jeho společnosti fakturováno zákazníkem, jeho firma kontroluje, zda za obchodního partnera jedná osoba, oprávněná jednat dle obchodního rejstříku. Toto hlídá účetní jeho firmy. Svědek dále popisoval detaily zápočtu pohledávky za společností NOVENTA, s.r.o.

Svědék [příjmení] [jméno] [jméno] vypověděl, že o daňových příznáních firmy NOVENTA, s.r.o. nemá žádnou povědomost. Poté, co svědek zkrachoval s jiným podnikáním, na internetu zjistil, že lihovar v Ujčově je na prodej. Měl v úmyslu jej koupit a následně prodat dalšímu subjektu. Neměl však peníze. Proto se dohodli s [anonymizováno] [příjmení], se kterým se osobně znal, že místo úhrady kupní ceny technologického vybavení lihovaru převezme jeho spol. MIRO TRADE s.r.o. závazky společnosti NOVENTA, s .. Ve společnosti MIRO TRADE s ., figuroval svědek sám. Prodej dohodl technologie pěstitelského pálení lihovaru Ujčov dohodl se svědkem [příjmení] [příjmení], ale nerealizoval jej [anonymizováno] [příjmení], ale po novém roce jej realizoval již obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], někdy počátkem roku 2009. Bylo tomu tak proto, že se svědek dozvěděl, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] vstoupil do společnosti NOVENTA, s ., byl v té době jednatelem. To bylo někdy počátkem roku 2009. K prodeji technologie pěstitelského pálení se podepisovala smlouva s obžalovaným [příjmení] [celé jméno obžalovaného] za částku 4.158.000 Kč, platba se realizovala jako zápočet. V roce 2010 prodal pozemky a nemovitosti týkající se lihovaru společnosti D, a.s.

Svědék [jméno] [příjmení] vypověděl, že firmu NOVENTA, s.r.o., zastupoval jako daňový poradce, a to od jejího vzniku v roce 2006. Když [anonymizováno] [příjmení] firmu prodal, vypověděl svědkovi plnou moc. Písemné vypovězení plné moci existovalo. Po převodu obchodního podílu na obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] již za společnost NOVENTA, s.r.o. žádným způsobem nejednal. Účetnictví společnosti NOVENTA, s.r.o. nikdy nevedl, to vedl [anonymizováno] [příjmení]. Účetnictví NOVENTA, s.r.o. u sebe nikdy fyzicky neměl, i dříve zpracovával daňová příznání pouze z podkladů, které mu dával [anonymizováno] [příjmení]. Není pravdou, že by osobě jménem [příjmení] předával účetnictví, účetnictví musel předat další osobě [anonymizováno] [příjmení], protože on jediný je měl k dispozici. Daňové příznání od roku 2006 do prosince 2008, svědek nezpracovával, pouze je v minulosti v jednom případě podepsal. O tom, že by společnost N Czech Investment inc. půjčila firmě NOVENTA, s.r.o. částku 3.5mil Kč, nemá svědek povědomost, ale smlouva na č.l. 479-481 se mu zdá nápadně nevýhodná pro obě strany, šlo by o rizikovou investici pro amerického partnera a vysoký úrok pro firmu NOVENTA, s.r.o., obvyklý úrok se pohybuje kolem 4- 5 %.

Svědék [příjmení] [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že v roce 2008 zakoupili od společnosti NOVENTA, s.r.o. krmné obilí, v letech 2008 až 2009 realizovali asi 4 až 5 obchodních případů.

Svědék [jméno] [příjmení] v přípravném řízení vypověděl, že v roce 2008 zakoupili od společnosti NOVENTA, s.r.o. krmné obilí.

Svědék [jméno] [jméno] u soudu vypověděl, že zná obžalovaného z [obec]. Připustil, že s ním byl někdy v roce 2009, případně o rok dříve či později, v Bystřici nad Pernštejnem, neboť s ním obžalovaný jezdí po prodejnách fy TETA, kam rozváží zboží, pomůže mu naložit či vyložit zboží, občas si sám něco vyřídí, např. na úřadě. V Bystřici nad Pernštejnem si chtěl obžalovaný také něco vyřídít na úřadě, nevybavuje si ale, zda to byl finanční úřad. Bylo to. Mohl tam s nimi jet i pan [příjmení].

Svědék [jméno] [příjmení] uvedl, že obžalovaného zná. Pracuje pro firmu P Credit, poskytující půjčky, kde mimo jiné kontroluje klienty víceméně po celém území ČR. Při té příležitosti se domluvili s obžalovaným a svědkem [jméno], který rozváží zboží, na cesty jezdili občas společně. Obžalovaný s nimi také jezdil, není možné zjistit konkrétní termíny, po roce jsou již dokumenty z kontrol likvidovány. Je možné, že spolu byli v Bystřici nad Pernštejnem, ale detaily nezná. Kde byli dne 26.8.2009, si již nepamatuje.

Svědčyně [příjmení] [jméno] [příjmení], vedoucí registračního oddělení Finančního úřadu v Táboře, soudu uvedla, že má na starosti mj. podatelnu. Dále uvedla, že daňové přiznání k DPH se podává do 25. dne následujícího měsíce nebo čtvrtletí a – je-li daňové přiznání podáno v termínu – nemusí být nutně opatřeno razítkem, „podáno osobně,“ ale pozdě podaná nebo se dodatečná daňová přiznání se razítkem, „podáno osobně“ opatřují vždy, neboť okamžik podání má vliv na následné vyměření penále. Pokud je písemnost doručena poštou, opatří se podacím razítkem a u podání se ponechává i obálka, aby bylo zřejmé, kdy bylo podání předáno poštovní přepravě. Každé podání se elektronicky eviduje a evidence se archivuje. Všechno se ukládá do počítače, pracovnice podatelny převezme podání, každá písemnost má svůj typ a číselný kód, pracovnice zadá identifikaci správce daně a rozdělí podání do přihrádek podle oddělení. V případě podání, předložených obžalovaným (na č.l. 686-711), to bylo podáno za leden 2009, ale až v srpnu 2009, bylo tedy pozdě podané, takže by na něm bylo určitě uvedeno, „osobně předáno dne“ a to právě kvůli datu, od něhož se odvíjí penále. Takže se svědkyně domnívá, že bylo asi těžko podáno osobně, ale nemůže to říci s určitostí. Razítko, „podáno osobně“ bylo používáno po celé republice, pracovnice razítko mít nemusela a mohla, „osobně předáno dne“ napsat ručně, nicméně, musel by na podání být minimálně podpis a datum toho, kdo podání převzal. Od lhůty podání se odvíjí veškeré další daňové řízení, takže si svědkyně nemyslí, že by tomu bylo jinde jinak. Neví o tom, že by se nějaké daňové přiznání na Finančním úřadě v Táboře ztratilo, předpokládá stejnou praxi po celé republice.

Pokud jde o listinné důkazy, proveden byl k důkazu předávací protokol ze dne 16.6.2009, kterým bylo předáno účetnictví spol. Noventa s.r.o. za období od ledna 2008 do května 2009 [anonymizováno] [jméno] [příjmení], daňové přiznání spol. Noventa s.r.o. za duben 2008, smlouva o půjčce ze dne 20.3.2008 mezi spol. Noventa s.r.o. a [příjmení] [příjmení] Investment inc., předávací protokol ze dne 18.1.2008 mezi [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a obžalovaným, kterým byla obžalovanému mimo jiné předána účetní agenda z let 2004 – 2008, materiály z daňové kontroly FÚ v Táboře

Generální plná moc ze dne 17.3.2005 udělená [anonymizováno] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení], daňové přiznání spol. Noventa s.r.o. za prosinec 2007, úmrtní list [jméno] [příjmení], zemřelého dne 6.12.2010, vzájemný zápočet pohledávek a závazků spol. Noventa s.r.o. a MIRO TRADE s.r.o., smlouva o převzetí dluhu ze dne 12.12.2008 a další dokumenty, smlouva o prodeji nemovitosti ze dne 22.1.2009 spol. Noventa s.r.o. a MIRO TRADE s.r.o., daňový doklad, výpis znalecký posudek [anonymizováno] [jméno] [příjmení] pro stanovení ceny zařízení lihovaru,

smlouva o prodeji nemovitostí a Kupní smlouva na prodej movitého majetku ze dne 23.7.2010 spol. MIRO TRADE s.r.o. a DELTA-F, a.s. a související doklady, daňová příznání spol. MIRO TRADE s.r.o. za rok 2008, 2009, 2010, 2011, smlouva o převodu obchodního podílu ze dne 18.12.2008 mezi [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a obžalovaným, rozhodnutí jediného společníka, zakladatelská listina spol. Noventa s.r.o., opis z evidence rejstříku trestů obžalovaného. Dále rozsudek Okresního soudu v Táboře ze dne 31.8.2011, č.j. 13T 197/2010 – 297, kterým byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podvod podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 30 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu, daňové příznání spol. Noventa s.r.o. za prosinec 2008 – duben 2008, za rok 2008, soudem vyžádaná zpráva FÚ v Táboře, kdy bylo zjištěno, že daňová podání společnosti Noventa s.r.o. nejsou evidována, proto nemohla být na podatelně příslušného finančního úřadu přijata, zpráva FÚ Bystrice nad Perštejnem ze dne 12.4.2013, kdy bylo zjištěno, že daňová podání společnosti Noventa s.r.o. nejsou evidována, Úplný výpis z obchodního rejstříku spol. MIRO TRADE s.r.o., obhajobou předložená generální plná moc od spol. Noventa s.r.o. pro [anonymizováno] [jméno] [příjmení], resp. kopie první stránky daňového příznání advokátní kanceláře [příjmení], [příjmení] a partneři.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout o vině obžalovaného.

Pokud jde o otázku viny ad bod 1) obžaloby. Zkrácení daně je dle doktríny (P. Šámal, F. Púry, S. Rizman: Trestní zákon – komentář, C.H. Beck, Praha 2004, resp. i Šámal P. a kol., Trestní zákoník. Komentář, 2. vydání, C.H. Beck, Praha 2012) jakékoli jednání pachatele, v důsledku něhož mj. nedojde k vyměření daně poplatníkovi (povinné osobě). Pachatel tak mj. předstírá, že daňovou povinnost vůbec nemá, tedy tzv. zatají daňovou povinnost. Skutek lze spáchat mj. opomenutím konání, ke kterému byl daňový subjekt povinen, např. úmyslným nepodáním daňového příznání ze skutečně dosaženého příjmu. Pro posouzení, zda došlo ke zkrácení uvedených povinných plateb, zákon odkazuje na předpisy příslušné pro jednotlivé druhy daní. Daň z přidané hodnoty lze zkrátit mj. zatajením zdanitelných plnění či nepodáním daňového příznání a následným nezaplacením daně (R 22/2005, R 34/2006).

Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je trestným činem úmyslným, kdy na úmysl pachatele lze usuzovat z celého jednání pachatele, důležitým signálem o jeho úmyslném zavinění může být dle doktrinního výkladu způsob vedení a uschovávání účetních a jiných dokladů. Pokud jde o znak trestného činu podle § 148 odst. 3 tr. zákona, výši zkrácení (v daném případě značnou škodu) představuje - nebyla-li daň vůbec příznána, resp. byla-li zatajena skutečnost, odůvodňující vznik daňové povinnosti – celá výše daně.

Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] zcela popírá, že by zavinil skutek ad bod 1) obžaloby. Jeho argumentace stojí na dvou základních, provedeným dokazováním vyvrácených, tvrzeních. Jednak namítá, že neměl informace o obchodních aktivitách ani účetních (resp. daňových) aspektech podnikání firmy NOVENTA, s.r.o. Vše probíhalo v režii jiných osob. Jednak tvrdí, že - byť opožděně - podal daňová příznání za zdaňovací období prosinec 2008 a leden 2009, která jsou předmětem této trestní věci.

Soud považuje obě tvrzení obžalovaného za nepravdivá, přičemž je zcela nepochybné, že obžalovaný by naplnil skutkovou podstatu čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) zákona i v případě, že by a) skutečně ve firmě působil pouze formálně, jako tzv. bílý kuň a b) po zahájení šetření finančního úřadu by v srpnu 2009 podal daňová příznání, daň by však neodvedl. Obě tvrzení obžalovaného se však vyvrací provedenými důkazy, včetně výpovědí vyslechnutých svědků, z nichž část zřejmě nehovořila o trestné činnosti obžalovaného úplnou pravdu (především svědci [příjmení] [příjmení], [anonymizováno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]), avšak neuvěděla nic, co by obžalovaného mohlo z žalovaného jednání vyvinut.

Pokud jde o podrobné hodnocení důkazů a závěry soudu k argumentaci ad a), tzn. že obžalovaný údajně nevěděl v podstatě nic o obchodní činnosti ani administrativě firmy, včetně vedení účetnictví, není tedy za daňový únik odpovědný:

Soudu se předně předkládá k uvěření, že obžalovaný zakoupil za 200.000 Kč obchodní společnost NOVENTA, s.r.o., (viz smlouva na č.l. 615 spisu) v době, kdy dle pravomocného rozsudku zdejšího soudu sp. zn. 13T 197/2010, spáchal v říjnu a listopadu 2008 dva z pěti pokračujících útoků trestného činu podvod podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, tj., kdy si opatroval příjmy trestnou činností (podvodným vylákáním prostředků), jsa zatížen dluhy vymáhaných prostřednictvím exekučních a vykonávacích řízení, jenž přesahovaly částku 3,2 milionu Kč.

Na chodu takto zakoupené firmy se však - dle vlastního vyjádření - obžalovaný nijak nepodílel, resp. se o ně ani nijak nezajímal. Viz jeho výpověď na č.l. 3 protokolu o hlavním líčení, první odstavec shora., Jsem-li dotazován zda uskutečnila spol. NOVENTA, s.r.o. v období poté, co jsem se stal jednatelem, nějaká zdanitelná plnění, pak uvádím, že za mě, abych já to vedl, nebo nějaké faktury z toho, takto ne. Jediné, co tam bylo, to si dokončil [anonymizováno] [příjmení], ale nevím, co to bylo.“ Takové jednání se soudu jeví jako zcela iracionální, nekoresponduje nijak s majetkovou situací obžalovaného, kontrastuje s přímočarým podvodným jednáním, jímž se ve stejné době obohacoval, popsaným v trestní věci zdejšího soudu sp. zn. 13T 197/2010.

Pokud jde o účetnictví společnosti, to pak obžalovaný dle vlastních slov nikdy neviděl, ač podepsal protokol o jeho řádném převzetí. Účetnictví následně zmizelo, když je osoba jménem [jméno] [příjmení], dle obžalovaného,, společný známý“ obžalovaného a svědka [jméno] [příjmení], měla přivést od [příjmení] obžalovanému z Prahy, protože [příjmení] byl,, těžko k sehnání“ atp. [jméno] [příjmení] toto zcela popírá. Tvrdí, že mu jméno [jméno] [příjmení] nic neříká a účetnictví nikomu nepředával, neboť je vůbec neměl. Dle výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] jakési osobě podobného jména účetnictví předával on. Měla je obžalovanému [celé jméno obžalovaného] předat, a to po předchozí dohodě s obžalovaným. Stalo se tak v době, kdy svědek [příjmení] vedení účetnictví údajně uzavřel, tj. cca v dubnu až květnu roku 2009, poté, co svědek [příjmení] údajně zpracoval daňová priznání k DPH, která jsou předmětem obžaloby.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se nicméně o osud účetnictví nijak nezajímá, ač je současně nejméně od počátku června 2009 opakovaně kontaktován Finančním úřadem v Bystrici nad Pernštejnem, právě ohledně daňových úniků, které jsou předmětem této trestní věci. Uběhne tedy cca 1 a ½ roku, kdy [příjmení] má údajně účetnictví u sebe a,, dopravuje je“ k obžalovanému. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] (jenž si, zdůrazněme, dle shodného vyjádření svého i svědka [příjmení] [příjmení] nechal účetnictví po [příjmení] poslat, aby je měl rychleji k dispozici), dne 27.11.2009 do protokolu o daňové kontrole na č.l. 74 až 76 spisu k dotazu, kde se nachází účetnictví firmy NOVENTA, s.r.o., uvádí, že u [jméno] [příjmení] či [anonymizováno] [příjmení] [jméno] [příjmení] neuvádí ničeho, ač měl [příjmení] z jeho pověření již před ½ rokem tento účetnictví převzít a přivést je obžalovanému. Dle vyjádření obžalovaného, Finanční úřad v Táboře po obžalovaném účetnictví firmy NOVENTA, s.r.o., chtěl, tak po něm obžalovaný,, pátral, kde zůstalo.“, Všichni mu tvrdili,“ že účetnictví má pan [příjmení]. Následně, v prosinci 2010 [příjmení] umírá a účetnictví se údajně ztrácí, včetně elektronických záloh, které dle obžalovaného údajně [příjmení] [příjmení] předal. Rozpory ve výpovědi obžalovaného a dalších aktérů věci ([příjmení], [příjmení]), resp. listin, nenechávají soud na pochybách, že [jméno] [příjmení], figura, která se na scéně objevuje až v průběhu policejního vyšetřování, je svědek, který má obžalovaného pomoci se vyvinut. Jeho existence a současně nemožnost soudu jej vyslechnout má aktéry věci zbavit odpovědnosti z toho, že obžalovaný (ani jeho společníci) nikdy finančním orgánům nepředložili účetnictví firmy NOVENTA, s.r.o., a dlužné DPH bylo vyčísleno pomůckami, tedy vlastním šetřením o obchodních aktivitách této společnosti.

Pokud pak jde o tvrzení obžalovaného, že neměl jednotlivé transakce pod kontrolou: O prodeji technologického vybavení lihovaru obžalovaný věděl i podle vlastního vyjádření, protože vystavil

[anonymizováno] [příjmení] plnou moc jednat jména firmy NOVENTA, s.r.o., a věděl o tom, že se svědek [příjmení] dohodl na prodeji s [anonymizováno] [jméno], jednatelem firmy MIRO TRADE s.r.o. Svědek [příjmení] [jméno] však líčí věc ještě jinak. Prodej technologie pěstitelského pálení lihovaru Ujčov sice původně dojednal se svědkem [příjmení] [příjmení], ale nerealizoval jej [anonymizováno] [příjmení], ale obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného], někdy počátkem roku 2009, protože tehdy vstoupil do společnosti NOVENTA, s.r.o., a byl v té době jednatelem. Na č.l. 239-242 spisu figurují faktury za prodej technologického vybavení lihovaru v Ujčově spol. Miro Trade s.r.o. I obžalovanému zcela nakloněný svědek [příjmení] [příjmení] v komentáři k faktuře na č.l. 239 spisu uvádí, že předpokládá, že podle „S“, je podpis na faktuře obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a na faktuře č.l. 241 spisu figuruje popis svědka [příjmení]. Totéž se domnívá soud. Slovo [příjmení] [příjmení] je na faktuře dobře čitelné, stejně jako výrazné „S“, opakující se i na fakturách firmě IMPEX TRADE CZ, s.r.o. Svědek [příjmení] [příjmení] popřel, že by cokoli za firmu podepisoval (ač doznává, že se na prodeji podílel). [anonymizováno] [příjmení] tvrdí, že pouze „ví o tom“, že se vybavení lihovaru rozhodl [anonymizováno] [jméno] koupit. Ve skutečnosti je zřejmé, že se na prodeji vybavení lihovaru podíleli oba jednatele firmy (minulý a současný), tedy obžalovaný [celé jméno obžalovaného] i [anonymizováno] [příjmení], přesně jak popisuje svědek [příjmení] [jméno]. Obžalovaný tedy velmi dobře věděl o zdanitelném plnění firmy NOVENTA, s.r.o., které posléze zatajil.

O obchodu s hnojivý věděl obžalovaný též, sám popisuje, že byl dokončen v lednu či únoru 2009. Věc se má tak, že na č.l. 97 – 100 spisu figurují kupní smlouvy ze dne 2.3.2009 a 3.2.2009, týkající se prodeje hnojiva společnosti IMPEX TRADE CZ, s.r.o. V hlavičce kupní smlouvy je jako prodávající uvedena firma NOVENTA, s.r.o., zastoupená [celé jméno obžalovaného], jednatelem. Obžalovaný tvrdí, že popis na následné faktuře není jeho, svědek [příjmení] si u hlavního líčení nevzpomněl na to, že by s obžalovaným jednal (na rozdíl od svého vyjádření pro Finanční úřad Ostrava 1, na č.l. 86 spisu, kde angažmá obžalovaného popisuje). I když by soud připustil, že od sjednání obchodu uplynuly 4 roky a [příjmení] obžalovaného vypustil z paměti, svědek každopádně současně uvádí, že účetní firmy IMPEX TRADE CZ, s.r.o. vždy kontroluje, zda jménem společnosti jedná ten, kdo je k tomu zmocněn dle obchodního rejstříku. Svědek [příjmení] [příjmení] pak k těmto fakturám opět uvedl, že podle výrazného „S“ na kupní smlouvě dovozuje, že jde o podpis obžalovaného, byť si tím není jistý. Každopádně, na smlouvě není uvedeno zmocnění [anonymizováno] [příjmení], jímž se hájí obžalovaný. Pokud tedy účetní IMPEX TRADE CZ, s.r.o. skutečně faktury kontrolovala, obchod sjednával [jméno] [příjmení], firma dohlédla na to, že faktury nevystavovala neoprávněná osoba. Museli tedy dojít ke stejnému závěru, jako soud, že jde o faktury vystavené obžalovaným.

Celé podnikání firmy NOVENTA, s.r.o., od prosince 2008, tedy neprobíhalo v režii [anonymizováno] [příjmení], obžalovaný o něm nejen věděl, ale aktivně se na něm podílel.

Pokud jde o samotné účetnictví a daně společnosti: dle tvrzení obžalovaného byla administrativa firmy plně v rukou [anonymizováno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], který vedl účetnictví, podílel se na ni i svědek [příjmení] [příjmení] (pomáhal vypracovávat daňová přiznání). [jméno] [příjmení] tvrdí, že mu, coby daňovému poradci, [anonymizováno] [příjmení] po prodeji firmy vypověděl plnou moc ze dne 17.3.2005 a 14.11.2006, jak figuruje na č.l. 314 a 315 spisu. Po 18. 12. 2008 již za firmu NOVENTA, s.r.o., žádným způsobem nejednal, účetnictví firmy nevedl. To měl dle jeho vlastního vyjádření na starosti svědek [příjmení] [příjmení], který však nepřijímá zodpovědnost za to, že daňová přiznání nebyla podána včas a řádně, resp. že nebyla daň uhrazena. Pokud jde o daňová přiznání k DPH jako na č.l. 686 spisu, předložená obžalovaným, obžalovaný tvrdí, že daňová přiznání za obě transakce údajně podával 26.8.2009. Byla svědkem [příjmení] zpracována,, dřív, ale podána byla dýl“, až když je obžalovanému [příjmení] [příjmení] předal. Na částky zde uvedené se soud musí dle obžalovaného ptát svědka [příjmení], obžalovaný neví,, z čeho to ([anonymizováno] [příjmení]) bral.“ Jinak řečeno, ač byl jednatelem společnosti, nezná obžalovaný ani podklady pro daňové přiznání, ani výši daňové povinnosti firmy NOVENTA, s.r.o. Svědek

[příjmení] však tvrdí, že účetnictví vedl a daňová přiznání zpracovával na žádost a po dohodě s obžalovaným, a z jeho strany bylo daňové přiznání za období prosinec 2008 až březen 2009, řádně připraveno, na základě podkladů, které mu předával obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Za jeho podání pak byl odpovědný obžalovaný, nikoli svědek. [příjmení] tvrdí, že si neověřoval, zda obžalovaný daňové přiznání podal. Též [anonymizováno] [příjmení] tvrdí, že údajně nejpozději na jaře 2009 (nikoli v srpnu 2009, jak tvrdí obžalovaný) předal [anonymizováno] [příjmení] obžalovanému daňová přiznání. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl, že v lednu 2009 nebylo při měsíční povinnosti k přiznání DPH za prosinec 2008 podáno, protože, tam byla taková dohoda, že pan [příjmení] mu to slíbil, že to prostě dodělá, ale nevím, do kdy to měl dodělat. Obžalovaný se určitě zajímal o to, kdy to účetnictví dodělá, ale to šlo mimo mě.“

Dle přesvědčení soudu, gros trestní odpovědnosti obžalovaného tkví v tom, že zákonem vymezené (mimo jiné i daňové) povinnosti subjektu, za který činí právní úkony, nese, podle ust. § 133 a násl. obchodního zákoníku, jednatel společnosti. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] byl tedy od 18.12.2008 jako jednatel obchodní společnosti NOVENTA, s.r.o., osobou, která byla jediná odpovědná za oznámení a splnění daňové povinnosti k DPH. I kdyby tomu bylo tak, jak popisuje obžalovaný, což bylo výše popsány rozpory ve výpovědi obžalovaného a dalšími provedenými důkazy přesvědčivě vyvráceno, nezbavoval by jej tento laxní přístup trestní odpovědnosti. Zcela předlužený obžalovaný koupil za 200.000 Kč obchodní společnost. O její chod, obchodní transakce ani administrativu, včetně daňových povinností se údajně nijak nezajímal. Firma realizovala obchody v řádu milionů, sám obžalovaný ji, jak zmíněno níže, užil při páchání své další – poměrně sofistikované - trestné činnosti, ale současně ji svěřil do rukou svých pochybných známých. Firma vykazovala značný zisk, ale obžalovaný údajně neměl o tomto informace. Věc se má tak, že ani pokud by byl pouze tzv. bílým koněm ostatních aktérů věci, neměla by za dané konstelace tato okolnost na trestnost obžalovaného vliv. Judikatura (usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 11 Tdo 632/2009) totiž s podobným modem operandi již počítá. Dle zde obsaženého výkladu, pachatele nevyvíňuje ani situace, kdy jednatel vykonává svoji funkci pouze formálně, koupí společnost na pokyn třetí osoby, o její chod se nijak nezajímal, pouze ze svého postavení profituje, když při takovémto zapojení do podnikatelské sféry si však, dle citovaného judikátu, musí být vědom významu funkce jednatele v obchodní společnosti a povinností s tím spojených. Tento výklad Nejvyššího soudu ČR je logický a soud se s ním zcela ztotožňuje proto, že by se trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku, stal užitím formálního, neodpovědného jednatele jako jakési, „nastrčené figury“ de facto neaplikovatelným. Osoba formálně odpovědná by se pak vždy snadno vyvinila s tím, že v rámci trestné činnosti figurovala pouze, „na oko,“ a další případní pachatelé pak naopak tím, že ve společnosti, která měla daně odvádět, nefigurojí nijak, o věci vlastně nic nevědí, sami neměli povinnost daně přiznat a odvést, jako je tomu v nyní projednávané věci. Hovoří-li doktrína o tom, že trestný čin podle § 148 tr. zákoníku lze spáchat i opomenutím, pak je třeba takto chápat i situaci, kdy jednatel firmy na svoji obhajobu uvádí, že se údajně o chod firmy, existenci účetnictví, apod. nijak nezajímal. Nechal za sebe pouze údajně jednat (či nekonat) třetí osoby. Nezajistil tedy mj. včasné zpracování daňových výkazů a jejich doručení finančnímu úřadu, apod.

Ve skutečnosti je tedy z právního hlediska zcela nerozhodné to, zda obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] skutečně (ne) jednal tak, jak popisuje. I kdyby tomu tak bylo, jeho trestní odpovědnost by byla nepochybně zachována, jinak by soud hrubě vybočil z judikaturou definované odpovědnosti jednatele právnické osoby za fiskální delikt.

Soud se však přesvědčeně domnívá, že v tomto obžalovaný nehovoří pravdu. Jakkoli se podle podezření soudu trestná činnost obžalovaného dělá s jejich vědomím, v podstatě všichni vyslechnutí svědci odmítli obžalovanému poskytnout potřebné skutkové alibi. Ačkoli jde o osoby více či méně spjaté s obžalovaným (a jemu nakloněné), odmítli převzít spoluodpovědnost za jeho trestnou činnost. Je zcela zřejmé, že tvrzení o tom, že obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] nevěděl v podstatě nic o obchodní činnosti ani administrativě firmy, včetně vedení

účetnictví a není tedy za daňový únik odpovědný, lze s ohledem na provedené dokazování odmítnout. S jistotou je pak, vzhledem k citované judikatuře, trestně odpovědným.

Pokud jde o argumentaci ad b), tedy že obžalovaný byl pozdě, ale podal v srpnu 2009 daňová přiznání k DPH:

Obžalovaný se hájí tím, že daňová přiznání byla zpracována pozdě, údajně vinou nikoli jeho, ale účetního [anonymizováno] [příjmení]. Ten však jednal dle vlastních slov dle jeho pokynu. I kdyby bylo tvrzení obžalovaného, [anonymizováno] [příjmení] a [anonymizováno] [příjmení] pravdivé, tzn. že již na jaře 2009 byla daňová přiznání vyhotovena, neposkytují oba další společníci vysvětlení pro prodlevu (3 až 4 měsíců) mezi údajným termínem vyhotovení daňového přiznání a jeho údajným předáním na podatelně Finančního úřadu v Bystrici nad Pernštejnem, kdy v mezidobí probíhá šetření daňového deliktu obžalovaného finančními orgány. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] totiž dále líčí, jak přiznání (dodejme ihned poté, kdy mu je [anonymizováno] [příjmení] předal) osobně vzal do Bystrice nad Pernštejnem, což učinil údajně dne 26.8.2009. Cestoval jako příležitostný spolupasažér osoby rozvázející zboží do drogerií sítě TETA, svědka [ulice]. Ten soudu uvedl, že někdy v letech 2008 – 2010 byli s obžalovaným, který s ním občas jezdí, v Bystrici nad Pernštejnem. Další svědek obhajoby, [jméno] [příjmení], o věci nevěděl vůbec nic, krom toho, že s obžalovaným dříve jezdil po republice na jakési příležitostné výlety.

Finanční úřad v Bystrici nad Pernštejnem však prostřednictvím Finančního úřadu v Táboře (č.l. 715 spisu) i na dožádání soudu přímo (č.l. 789 spisu) popřel, že by v evidenci přijatých podání evidovali v srpnu 2009 daňová přiznání firmy NOVENTA, s.r.o., k DPH. Svědkyně [příjmení] [příjmení], vedoucí registračního oddělení Finančního úřadu v Táboře, soudu popsala, že se pozdě podaná nebo se dodatečná daňová přiznání se vždy opatřují razítkem, „podáno osobně“, neboť okamžik podání má vliv na následné vyměření penále. Každé podání se elektronicky eviduje, evidence se archivuje, každá písemnost má svůj číselný kód, atp. Údajná daňová přiznání, předložená obžalovaným (na č.l. 686-711), by dle svědkyně určitě obsahovala razítko, „osobně předáno dne,“ kvůli datu, od něhož se odvíjí penále.

Z listin, předložených finančními orgány, pak vyplývá, že v podstatě od počátku roku 2009 (každopádně v mezidobí mezi údajným vyhotovením daňových přiznání a údajným předložením finančnímu úřadu) probíhá šetření úniku DPH ze strany Finančního úřadu v Bystrici nad Pernštejnem (viz č.l. 169 – 177 spisu). Finanční úřad se marně snaží zkontaktovat s [anonymizováno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] Tito se vyhýbají snaze finančního úřadu je kontaktovat (nedostávají se na výzvu, nepřijímají telefony). V květnu 2009 finanční úřad zjišťuje od Finančního úřadu pro Prahu 5 (viz přípis na č.l. 183 spisu), že došlo k prodeji technologického vybavení společnosti MIRO TRADE, s.r.o., společností NOVENTA, s.r.o., tzn. že společnost vznikla daňová povinnost. Dne 18.6.2009 se pak pracovník finančního úřadu konečně dovolá obžalovanému [celé jméno obžalovaného] a sděluje mu, že se připravuje daňová kontrola DPH. Obžalovaný uvádí, že se 23.6.2009 dostaví na finanční úřad, což následně neučinil. Finanční úřad mezitím šetří další daňový únik firmy, dne 19.6.2009 proběhlo dožádání Finančnímu úřadu v Ostravě 1 ohledně prodeje hnojiv firmě IMPEX TRADE CZ, s.r.o., atp. Obžalovaný je dále opakovaně předvoláván k ústním jednáním. Neúspěšně na den 30.6.2009, kdy se nedostaví a když je mu následně telefonováno, hájí se obžalovaný tím, že jako údajný pracovník Ministerstva dopravy v povodňovém štábu právě vyčísluje škody po povodních na komunikacích. Finanční úřad následně dotazem na ministerstvo zjišťuje, že [anonymizováno] [celé jméno obžalovaného] není jeho zaměstnancem. Dále je s obžalovaným sjednána schůzka na den 7.7.2009, kdy se obžalovaný opět nedostaví, atp.

Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný v mezidobí mezi údajným zpracováním daňového přiznání a jeho údajným podáním věděl, že finanční úřad již daňový únik jeho firmy v podstatě odhalil. I kdyby bylo pravdou, že skutečně podal dne 26.8.2009 předmětná daňová přiznání, nemělo by to na trestnost jednání obžalovaného vliv. Zkrácením daně nebo jiné povinné platby sice není její

pouhé neodvedení (nezaplacení), nebyla-li zatajena skutečnost, odůvodňující vznik daňové povinnosti, tj. bylo-li daňové přiznání podáno (jedná se o pouhý dluh na dani, viz ÚS 74/2002). Avšak, pokud nebylo daňové přiznání podáno řádně a včas, nejde o dlužnou daň, ale o její zatajení, vymezují se podmínky účinné lítosti podle § 66 tr. zákona, dle usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 3. 2012, sp. zn. 8 Tdo 272/2012, způsobem, který soud považuje za nutné ocitovat: „v případě daňového trestného činu, k jehož odhalení došlo na základě výsledků daňové kontroly, jsou podmínky účinné lítosti podle § 66 tr. zákona splněny jen tehdy, když pachatel přikročil k napravení škodlivého následku tohoto trestného činu dříve, než u něho byla správcem daně ohledně téže daňové povinnosti daňová kontrola zahájena. Pokud pachatel dodatečně splní svou daňovou povinnost až v důsledku výsledků daňové kontroly (byť ještě před zahájením trestního stíhání), nejedná dobrovolně o své vlastní vůli, ale již pod hrozbou zcela bezprostředně hrozícího trestního stíhání. Požadavek napravení škodlivého následku ve smyslu § 66 tr. zák. má na mysli napravení všech újem či škody mající povahu škodlivého následku. Nestačí napravit jen některé z nich. V případě trestného činu podle § 148 tr. zák. je nutné, aby byla dodatečně dobrovolně uhrazena celá částka, o níž obviněný zkrátil svou daňovou povinnost nebo vylákal nadměrný odpočet DPH. Úplné odstranění škodlivého následku způsobeného trestným činem jako podmínky beztrestnosti v účinné lítosti nelze určovat ex nunc, podle doby, kdy odčinění škodlivého následku přichází v úvahu, nýbrž ex tunc, podle doby, kdy byl spáchán trestný čin. Nemožnost odstranění celého škodlivého následku způsobené náhodou nebo cizí vinou, jde na vrub pachatele.“

I kdyby byla tvrzení o údajném pozdním podání daňového přiznání pravdivá, nemá jednání obžalovaného vliv na trestnost jeho činu. Obžalovaný dodatečně dobrovolně neuhradil dluh na DPH, na což nemá vliv fakt, že společnost NOVENTA, s.r.o., skončila v insolvenční a obžalovaný je sám zatížen milionovými dluhy, neboť ani nemožnost odstranění celého škodlivého následku způsobené náhodou nebo cizí vinou, není možno považovat za naplnění podmínek § 66 tr. zákona. Zde však cizí zavinění není dáno, společnost byla krátkodobě vysoce zisková a poté ukončila činnost.

Soud se nicméně, bez ohledu na výše řečené, domnívá, že obžalovaný dne 26.8.2009 daňová přiznání vůbec nepodal. Jím předložené listiny jsou totiž pravděpodobně padělkem. Pro tento závěr hovoří řada skutečností: Počínaje faktem, že je Finanční úřad v Bystřici nad Pernštejnem neeviduje. Přes bizarní okolnosti, za nichž měla být údajně podána. Obžalovaný je měl k dispozici od cca dubna 2009, ale s jejich podáním vyčkával 4 měsíce, na cestu přítele [jméno] s dodávkou do drogerie v Bystřici nad Pernštejnem. Navzdory tomu, že v mezidobí obstruuje šetření finančního úřadu ohledně daňového úniku za období, které je předmětem daňových přiznání, mj. předstíraným angažmá na Ministerstvu dopravy, atp. Konče nepřehlédnutelným faktem, že v protokolech z roku 2010 o daňových kontrolách, ani u výsledku obžalovaného na policii dne 29.10.2012, obžalovaný tak zásadní skutečnost na svoji obhajobu vůbec nezmiňuje, ač u hlavního líčení jde v podstatě o první věc, kterou zmínil na svoji obhajobu. Kdyby tomu bylo tak, jak tvrdí obžalovaný, tzn. že by přiznání bylo v dubnu 2009 hotové a obžalovaný by jej následně podal, neprobíhalo by po následující léta rozsáhlé šetření, rekonstrukce účetnictví, [příjmení], [příjmení] a obžalovaný by se po dlouhé měsíce roku 2009 opakovaně nevyhýbali kontaktu s finančním úřadem v Bystřici nad Pernštejnem, atp. Obžalovaný však údajná přiznání jako důkaz předkládá až dne 23.11.2012, na Policii ČR, až po zahájení trestního stíhání, provedeném výsledku a krátce před uzavřením vyšetřování.

Dále, daňová přiznání nejsou podepsány osobou oprávněnou za firmu jednat. Nejsou opatřena razítkem, „podáno osobně,“ ač by toto – navzdory různé praxi u různých úřadů – mělo být dle svědkyně [příjmení] zcela automatické, kdy svědkyně dobře vysvětluje proč. Podání [příjmení] [příjmení] a spol., předložené obhajobou, bylo podáno včas, proto nemusí, jak je namítáno obhajobou, razítkem opatřeno. Podání obžalovaného jsou mimoto zcela chybně označena jako řádná, nikoli jako dodatečné daňové přiznání, ač byla zpracována [anonymizováno] [příjmení], tedy

osobou, která tak činila v předchozích letech, zjevně opožděně. Tento si musel být vědom, že je nemůže označit za řádná daňová přiznání. Lze proto pochybovat o tom, že by je finanční úřad vůbec takto přijal, natož takto potvrdil.

Konečně, padělání razítek není pro obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] nijak netypické. V předchozí trestní věci obžalovaného, sp. zn. 13T 197/2010, obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spáchal výše popsany podvod mj. za užití falsifikátů. Dle odůvodnění rozhodnutí soudu, užil zfalšovanou kvitanci společnosti HORNBACH BAUMARKT CS, spol. s.r.o., za zálohou na koupi vozidel této firmy, s užitím falešného razítka, loga firmy a číselné řady. Dále užil obžalovaný zfalšované potvrzení o schválení úvěru společnosti NOVENTA, s.r.o. k provozování lihovaru, vystavené spořitelním družstvem WPB Capital, s užitím zfalšovaného razítka spořitelního družstva. Z výše uvedeného by bylo možno snadno dovodit, že obžalovaný na svoji obhajobu užil stejný modus operandi, jako u své předchozí trestné činnosti, totiž že razítko finančního úřadu v Bystrici nad Pernštejnem zfalšoval.

Tento závěr však ve svém důsledku není nezbytným pro otázku viny obžalovaného. Soud se touto otázkou důsledně zabýval a učinil závěry, korespondující s provedenými důkazy, totiž že podání jsou padělky, obžalovaný nicméně mimo jakoukoli pochybnost svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona, jenž z hlediska časové působnosti právní úpravy na předmětný případ dopadá, i v případě, že by po zahájení šetření údajná daňová přiznání podal, když nebyly splněny podmínky tzv. účinné lítosti dle § 66 tr. zákona.

Pokud jde o otázku viny ad bod 2) obžaloby, toto jednání obžalovaný plně doznává pokud jde o objektivní stránku přečinu. Stránku subjektivní, tedy zavinění, relativizuje v tom smyslu, že společnost v žalovaném období (červen 2009 až únor 2011), tak jako tak nevyvíjela žádnou ekonomickou činnost. Soud konstatuje, že účetnictví společnosti NOVENTA, s.r.o., i za dobu, předcházející žalovanému období, nebylo obžalovaným nikdy předloženo. Obchodní transakce společnosti, které předcházely daňovým deliktům firmy obžalovaného, byly tudíž rekonstruovány finančními orgány. Skutková podstata trestného činu zkrácení daně o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákona je aktuální zejména tehdy, kdy je nevedení účetnictví platformou k fiskálním deliktům, jako tomu bylo jednáním pod bodem 1) výroku o vině. Soud totiž nepopřál sluchu bizarnímu tvrzení obžalovaného o údajné ztrátě účetnictví firmy včetně záloh na 1 a ½ roku trvající cestě z Prahy (či Hradce Králové, podle výpovědi jednotlivých aktérů) přes Brno do Tábora, smrtí [jméno] [příjmení]. V kontextu lhavé letory obžalovaného, která se promítá nyní projednávanou věcí i věcí, pro níž byl odsouzen v trestní věci sp. zn. 13T 197/2010, lze daleko spíše uvěřit tomu, že účetnictví nezmizelo v rukou údajného poslíčka, ale že bylo před finančními orgány obžalovaným (za asistence jeho „přátel“), úmyslně zatajeno.

Soud nepřehlédl, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se v trestní věci sp. zn. 13T 197/2010 hájil tím, že částku 924.000 Kč, kterou obžalovaný od října roku 2008 do července roku 2009 vylákal z poškozeného [příjmení], hodlal poškozenému dle vlastních slov vrátit mj. z výnosů podnikání firmy NOVENTA, s.r.o., kterou zakoupil za účelem výroby biolíhu. Firma dle tehdejšího tvrzení obžalovaného vlastnila lihovar a oprávnění na výrobu lihu, měla příslibený úvěr, jenž dokládá obžalovaný s pomocí jakési zfalšované kvitance, atp. V nyní projednávané věci pak obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tvrdí naprostý opak. Když firmu NOVENTA, s.r.o., koupil, nemovitosti lihovaru v Ujčově již byly prodány a on pouze nechal dokončit [anonymizováno] [příjmení] prodej technologického vybavení lihovaru. Firma od doby kdy ji zakoupil, tzn. od prosince 2008, pod jeho vedením, nevlastnila nikdy žádný majetek ani nevykonávala žádnou činnost, čili nebyl žádný zisk.“ Pomineme-li zjevně nepravdivost posledně tvrzení obžalovaného, obžalovanému, vysokoškolského vzdělání a (jak vyplynulo z výpovědi svědka [příjmení]), byvšímu pracovníku Policie ČR, nelze uvěřit pózu prostoduchého člověka, jehož firma sice v krátké době získala necelé 2 miliony na daňových únicích na řádně nepřiznaném a neodvedeném DPH, současně se v témže období obohatil o téměř 1 milion Kč na poměrně promyšleném podvodu,

současně však, „nedopatřením“ ztratil účetnictví firmy a nepovažoval za nutné po něm rok a půl pátrat, ač je po celou dobu vyšetřován finančními orgány. Účelovost současného tvrzení obžalovaného, jakož i promyšlenost jeho trestné činnosti je i z tohoto detailu více než zřejmá.

Proto také fakt, že nevedl od 16.6.2009 do 25.2.2011, účetnictví firmy, nelze - s odkazem na absenci materiálního korektivu uvedeného trestného činu – označit za jednání trestně nepostižitelné, jak by tomu mohlo být u jiných, méně závažných případů.

Pokud jde o výrok o druhu a výměře trestu, soud bere v úvahu kriteria stanovená ustanoveními § 38 a § 39 tr. zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 tr. zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přibližně ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jež jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pobudkou, záměrem nebo cílem), dále soud přibližně k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přibližně k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nabradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ust. § 41 a § 42 tr. zákoníku, a poté dospěl k následujícím závěrům:

Obžalovanému bylo na místě ukládat trest souhrnný, tedy též za sbíhající se trestný čin podvod podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 31.8.2011, č.j. 13T 197/2010 – 297. V této věci byl obžalovanému ukládán trest v sazbě od 2 do 8 let odnětí svobody, jako trest výchovný, vyměřený v délce 30 měsíců, se zkušební dobou vyměřenou v délce 4 let a stanovením dohledu. V daném případě byl obžalovaný stíhán pro delikt v sazbě 1 až 8 let odnětí svobody. Trest byl obžalovanému ukládán za dva nyní projednávané trestné činy, což se uplatní coby okolnost přitěžující, ve smyslu § 42 písm. n) tr. řádu. Obžalovaný se svým přístupem zbavil možnosti přiznat mu doznání jako polehčující okolností dle § 41 písm. l) tr. zákoníku, resp. upřímnou lítost coby polehčující okolnost dle § 41 písm. n) tr. zákoníku, protože ani jeden ze skutků nedoznává v plném rozsahu. Naopak, soud považuje jeho přístup k vlastní trestné činnosti, tedy samozřejmost, s jakou se dopustil poměrně promyšlené trestné činnosti v trestní věci zdejšího soudu sp. zn. 13T 197/2010 i vy nyní projednávané věci a způsob, jakým se snaží vyvinut, za poměrně alarmující z hlediska možné recidivy.

Fakt, že byl obžalovanému ukládán trest za dva trestné činy s celkovou škodou téměř 3 miliony korun, způsob, jakým se obou jednání dopustil, kdy pro obé byla platformou mj. společnost NOVENTA, s.r.o., a způsobem spáchaní přímočaře podvodné jednání, byť v prvním případě vůči soukromému subjektu a v druhém vůči státu, jakož i výměra trestu za sbíhající se trestnou činnost vylučuje jakékoli úvahy o dalším ukládání trestu nespojeného s odnětím svobody, když tento by za nyní projednávanou věc musel činit 6 měsíců.

Soud sice ukládal, s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost (k jeho časově prvnímu odsouzení se již nepřihlíží) trest poněkud mírnější, než navrhováno obžalobou. Tedy nikoli 4 a 1/2 roku, ale pouze 4 roky odnětí svobody nepodmíněně. Za užití diskrece, svěřené soudy ust. § 39a odst. 3 tr. zákona, byl mimoto obžalovaný zařazen pouze do věznice s dozorem, nikoli s ostrahou, kam by příslušel dle standardních kritérií, neboť obžalovaný dosud ve výkonu trestu odnětí svobody nebyl a je naděje, že v tomto typu nápravného zařízení bude jeho resocializace zaručena lépe. Soud nicméně považuje takto vyměřený trest za nejmírnější možný. Soud se dále zcela ztotožnil s obžalobou tvrzenou nezbytností ukládat obžalovanému trest zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti a družstva. Tedy postavení, kterého zneužil k trestné činnosti, pro níž je nyní postihován. Takto mu byl trest vyměřen mírně pod polovinou zákonného rozpětí, neboť mu musí být zabráněno opětovné jednání, jehož se dopustil jako jednatel společnosti NOVENTA, s.r.o., v nyní projednávané věci, resp. i ve věci zdejšího soudu sp. zn.

13T 197/2010. Výrok o trestu z tohoto rozhodnutí pak byl postupem podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušen.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 20. května 2013

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu